

Judikatūras krājums

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESAS SPRIEDUMS
(pirmā palāta)
2015. gada 26. martā

Lieta F-26/14

Panagiotis Stamoulis
pret
Eiropas Parlamentu

Civildienests — Akreditēti deputātu palīgi — Lūgums sniegt palīdzību — Psiholoģiska vardarbība

Priekšmets Prasība, kura celta saskaņā ar LESD 270. pantu, kas piemērojams EAEK līgumam atbilstoši tā 106.a pantam, un ar kuru *P. Stamoulis* lūdz atcelt Eiropas Parlamenta netiešo lēmumu, ar ko tiek noraidīts 2013. gada 13. februāra lūgums sniegt palīdzību, atcelt 2013. gada 18. decembra lēmumu, ar ko ir noraidīta viņa 2013. gada 26. augusta sūdzība, kā arī piespriest Parlamentam viņam samaksāt summu EUR 7500 apmērā kā atlīdzību par materiālo zaudējumu un EUR 50 000 par nodarīto morālo kaitējumu

Nolēmums Atcelt Eiropas Parlamenta lēmumu, ar ko netieši tiek noraidīts *P. Stamoulis* 2013. gada 13. februāra lūgums sniegt palīdzību. Atcelt Eiropas Parlamenta 2013. gada 18. decembra lēmumu, ar ko ir noraidīta *P. Stamoulis* 2013. gada 26. augusta sūdzība. Eiropas Parlaments samaksā *P. Stamoulis* summu EUR 45 785,29 apmērā. Eiropas Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina *P. Stamoulis* tiesāšanās izdevumus.

Kopsavilkums

1. Ierēdņi — Psiholoģiska vardarbība — Vardarbības avots — Iespējamais vardarbības veicējs — Eiropas Parlamenta loceklis — Ietveršana
(Civildienesta noteikumu 12.b panta 1. un 2. punkts)

2. Ierēdņi — Administrācijas pienākums sniegt palīdzību — Īstenošana psiholoģiskas vardarbības jomā — Vardarbības veicēja identifikācija — Palīdzības sniegšanas pienākuma apjoms
(Civildienesta noteikumu 12.a pants, 24. pants un 90. panta 2. punkts; Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 1. punkts).

3. Ierēdņi — Administrācijas pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses — Labas pārvaldības princips — Apjoms — Lūgums sniegt palīdzību saistībā ar apgalvoto psiholoģisko vardarbību — Elementi, kas jāņem vērā, pieņemot lēmumu
(Civildienesta noteikumu 12.a un 24. pants)

1. Tiesības, kas izriet no Civildienesta noteikumu 12.a panta, ir piemērojamas tad, ja vardarbības veicējs ir Eiropas Parlamenta loceklis. Lai gan nav šaubu, ka Civildienesta noteikumu 12.a panta 1. punkts ir piemērojams vienīgi attiecībā uz ierēdņiem, tomēr šīs tiesību normas 2. punktā ir norāde

uz ierēdni, kas ir psiholoģiskas vardarbības upuris, neprecizējot šīs vardarbības avotu. No tā izriet, ka šīs tiesību normas 1. punkts pats par sevi neaizliedz Parlamentam rīkoties gadījumā, kad vardarbības iespējama veicējs ir šīs iestādes loceklis.

(skat. 36. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: spriedums *CH/Parlaments*, F-129/12, EU:F:2013:203, 51. punkts.

2. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta iekšējiem noteikumiem par padomdevēju komiteju jautājumos par vardarbību un tās novēršanu darba vietā, padomdevēju komitejai jautājumos par vardarbību, ja tajā vērsies iestādes ierēdnis vai darbinieks, ir īpaša kompetence katrā atsevišķā gadījumā īstenot Civildienesta noteikumu 12.a panta normas, un tās galvenie uzdevumi atbilstoši minēto normu 5. pantam ir tieši novērst un/vai izbeigt jebkuru vardarbīgu rīcību, šajā ziņā rīkojoties saskaņā ar šīs pašas normas 5. punktu “pilnībā autonomi, neatkarīgi un konfidenciāli”.

No iekšējo noteikumu 10. un 11. panta izriet, ka, lai jebkurš ierēdnis vai darbinieks varētu vērsties padomdevēju komitejā jautājumos par vardarbību, tam nav jāsniedz nekāds sākotnējais pierādījums, kas ļautu secināt par vardarbības esamību, un ka, tieši pretēji, kad persona ir vērsusies komitejā, šai komitejai ir pienākums veikt tai uzticētos uzdevumus, šo pienākumu izpilde nav atkarīga ne no kāda iepriekšēja iecelējinstiūcijas lēmuma, ja vien tas nav gadījums, ka minētā komiteja pati šajā sakarā vērsas iecelējinstiūcijā atbilstoši iekšējo noteikumu 14. pantam.

Līdz ar to iekšējo noteikumu acīmredzams pārkāpums ir tad, kad, pirmkārt, padomdevēju komitejas kompetence tiek noliegta, aizbildinoties ar to, ka iespējama vardarbības veicējs attiecībā pret akreditētu deputāta palīgu ir viņa atsauces deputāts, lai gan šāda kompetences noliegšana nemaz nav paredzēta šajos noteikumos, un, otrkārt, Parlaments noraida ieinteresētās personas sūdzību, apstiprinot, ka apgalvojumi par vardarbību, kurus norādījusi šī pēdējā minētā persona minētajā komitejā, pamatojoties uz minēto normu 9. pantu, nebija nekādā veidā sākotnēji pierādīti, lai gan šajās pat normās netiek fiksēts šāds pieņemamības nosacījums pieteikuma izskatīšanai padomdevēju komitejā jautājumos par vardarbību.

No tā izriet, ka, piemērojot Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punkta trešo teikumu, tas, ka padomdevēju komiteja jautājumos par vardarbību nav sniegusi atbildi uz darbinieka iesniegto pieteikumu, ir pielīdzināms iestādes, kas pilnvarota noslēgt līgumus, netiešam noraidošam lēmumam.

Nedz iekšējo noteikumu mērķis, nedz saturs nevar attaisnot tādu interpretāciju, atbilstoši kurai padomdevēju komitejai jautājumos par vardarbību nav kompetences uzklaut akreditētu deputāta palīgu, kurš uzskata, ka ir bijis vardarbības upuris, un izskatīt šajā sakarā iesniegto šīs pēdējās minētās personas lūgumu sniegt palīdzību.

Turklāt, jānorāda, ka citādāka interpretācija izraisītu to, ka Civildienesta noteikumu 12.a pantam zūd jebkāda lietderīgā ietekme un tiek iznīcināta šīs normas akreditētiem deputātu palīgiem sniegtā aizsardzība pret psiholoģisku vardarbību, par kuras upuriem tie var kļūt no deputāta puses. Taču šāds rezultāts būtu acīmredzami pretrunā šīs Civildienesta noteikumu tiesību normas, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 1. punkta mērķim un apmēram, kas tieši paredz ikviena darba ņēmēja tiesības uz veselībai nekaitīgiem, drošiem un cilvēka cieņai atbilstīgiem darba apstākļiem.

(skat. 40.–43, 46. un 47. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: spriedums *CH/Parlaments*, EU:F:2013:203, 59. punkts.

3. Administrācijas rūpības pienākums attiecībā uz tās darbiniekiem, kā arī labas pārvaldības princips it īpaši nozīmē, ka kompetentā iestāde, kad tā lemj par darbinieka lūgumu sniegt palīdzību atbilstoši Civildienesta noteikumu 24. pantam, ņem vērā visus faktus, kas var ietekmēt tās lēmumu, un, šādi rīkojoties, ņem vērā ne tikai dienesta intereses, bet arī attiecīgā darbinieka intereses.

No tā izriet, ka administrācija nevar noraidīt lūgumu sniegt palīdzību, kurš attiecas uz iespējamo vardarbību, uzskatot, ka attiecīgais darbinieks nav iesniedzis sākotnējo pierādījumu par formulētajiem apgalvojumiem, ja ir konstatēts, ka tās rīcībā ir citi fakti, kas var būt apgalvotās vardarbības netieši pierādījumi. Administrācijai, pieņemot lēmumu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 24. pantu, ir jāņem vērā visi fakti, kas var ietekmēt tās lēmumu par šādu lūgumu.

Parlaments, tā kā tā rīcībā bija informācija, kas bija netiešs pierādījums un varēja radīt nopietnas šaubas attiecībā uz to, vai ir izpildīti Civildienesta noteikumu 12.a pantā noteiktie nosacījumi, nav izpildījis savu rūpības pienākumu attiecībā pret šo konkrēto darbinieku, noraidot viņa sūdzību par viņa lūgumu sniegt palīdzību netiešo noraidījumu tikai tāpēc, ka viņš nebija iesniedzis sākotnējo pierādījumu par apgalvoto vardarbību, un pat nepārbaudot, vai, ja šādi fakti pastāv, nevajadzētu veikt atbilstošus pasākumus, it īpaši, veikt izmeklēšanu, lai vajadzības gadījumā noskaidrotu sūdzības pamatā esošos patiesos faktus un kļiedētu šaubas par iepriekš minēto Civildienesta noteikumu normu ievērošanu.

(skat. 51., 52., 56. un 57. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: spriedumi *Klug/EMEA*, F-35/07, EU:F:2008:150, 67. punkts; *Donati/ECB*, F-63/09, EU:F:2012:193, 94. punkts, un *Radelet/Komisija*, F-7/13, EU:F:2014:217, 97. punkts.